

Рис. 2.35. Изображение на Слънцето в средновековната книга на Тесниерио от 1562 г. Знакът на Слънцето – диск с точка в него, е поставен до жезъла в ръката на Слънцето. От [1440]. Вж. също [543], с. 71, ил. 31.

Рис. 2.36. Средновековно изображение на Луната. Астрономическият ѝ знак е полумесец. Изображението е от книга на Тесниерио от 1562 г. [1440]. Забележително е и с това, че полумесецът е нарисуван и на главата на жената-Луна и като два „рога“. По същия начин на рисунките в старинните Библии е представен и Мойсей – с „рога“ на главата. Както е отбелязано в книгата „Библейска Рус“, това означава, че средновековните художници са възприели традицията да изобразяват полумесец на главата на библейския Мойсей. От [1440]. Вж. също [543], с. 71, ил. 32.

Средновековните изображения на планетата Меркурий тръгват от това, че Меркурий-Хермес и Янус са смятани за богове на търговията, покровители на сделките. Янус е древноримският бог с ДВЕ ЛИЦА [533], т. 2, с. 684. Показват го с две лица, загледани в различни посоки, рис. 2.43 и рис. 2.44. Планетата Меркурий винаги е до Слънцето, никога не се отдалечава от него. В книгата на Тесниерио [1440] Меркурий държи известния си жезъл, подобен на ТРИЗЪБЕЦ, вж. рис. 2.45. Друго изображение на Меркурий, уж от XVI в. вж. на рис. 2.46.

Тук ще се ограничим с тези примери, понеже в книгата „Астрономическият анализ на хронологията“, част 2, разгледахме всички възможни варианти за идентификация на планетите (с оглед на египетските зодиаци), за да изберем окончателния вариант.

Но не си струва да мислим, че в египетския зодиак наистина имаме работа с фиксиран резултат от РЕАЛНО астрономическо наблюдение. През